

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.280/2022/4.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt kérelmező neve (kérelmező címe) kérelmezőnek - az SBGK Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe. ügyintéző: dr. György Ádám ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett címe) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnését megállapító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2022. január 5. napján kelt 3.Pk.22.490/2021/7-I. számú végzése ellen a kérelmező által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 120.000 (Százhúszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek

I n d o k o l á s

[1] A kérelmező a jogosultja a 2008. június 19-i elsőbbségű, ...8 lajstromszámú, „ORRSZI PORSZI” színes ábrás védjegynek, amely a Nizzai Megállapodás szerinti 10. osztályba sorolt „gyógyászati készülékek és eszközök; meleg levegővel működő gyógyászati készülékek; pumpák gyógyászati használatra; orrüreg tisztítására szolgáló készülékek; orrvádék-eltávolító eszközök” áruk tekintetében áll oltalom alatt. A védjegy egy grafikusán díszített, két sorban írt „ORRSZI PORSZI” feliratból, és egy, a felirat mellett üldögélő, tapírra vagy elefántra hasonlító, ormányos állatka ábrájából áll. A kék nagybetűkkel írott „ORRSZI” szóelem feleakkora betűkkel íródott, mint a „PORSZI” szó; utóbbi kezdőbetűje mintegy kétszer olyan nagy, mint a szó többi betűje. A betűkben a belső részekben piros szivecskék töltik ki a rendelkezésre álló helyet, annak megfelelően elforgatva.

[2] A kérelmezett 2018. augusztus 31. napján a fenti védjegy használat hiánya miatti megszűnésének megállapítását kérte a teljes árujegyzék tekintetében a Szellemi

Tulajdon Nemzeti Hivatalától (a továbbiakban: Hivatal). Kérelmét a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 30. § (1) bekezdésének d) pontjára tekintettel a Vt. 34. § (1) bekezdésére és a Vt. 18. § (1) bekezdésére alapította. Kifejtette, hogy tudomása szerint a kérelmező nem tett eleget a Vt. 18. § (1) bekezdés szerinti használati kötelezettségének. A megszűnés megállapítását a kérelem benyújtásának napjára, azaz 2018. augusztus 31. napjára visszaható hatállyal kérte.

[3] A kérelmezett előadása szerint a kérelmező 2013. július hónaptól arculatváltást hajtott végre, és a tárgybeli védjegy használatával felhagyva a ...9 lajstromszámú védjeggyel ellátva kezdte forgalmazni termékeit, a megjelölésből elhagyva a szívecske és az ormányos állat ábrázolásokat. Ennek alátámasztására a ...9 lajstromszámú védjegy adatlapját, képernyőfelvételeket, valamint reklámújságok felvételeit csatolta. Álláspontja szerint a védjegy 2013. júliusát követő feltüntetése a kérelmező forgalmazójának honlapján nem minősül jogfenntartó használatnak, kizárólag a ténylegesen nem használt védjegy rosszhiszemű fenntartását szolgálja. Érvelése szerint azáltal, hogy a kérelmező a termékének megújult csomagolásán a tárgybeli védjegyet már csak a csomagolás kisebbik oldalának alján, díszítő elemként tüntette fel, a védjegy használata legfeljebb szimbolikusnak mondható, mivel azt a fogyasztók nem árujelzőként érzékelik.

[4] A kérelmező a védjegyoltalom fenntartását kérte. Előadta, hogy a kérelmezett által hivatkozott ötéves időszakban folyamatosan használta a védjegy megkülönböztetésre képes szóelemét - az „ORRSZI PORSZI” szóösszetételt - többek között termékei csomagolásán, reklámozása során, üzleti iratain. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.../2014/6. számú határozatára, amely szerint az „ORRSZI PORSZI” megjelölés olyan fantáziaszó, amely alkalmas arra, hogy árukat megkülönböztessen. Ebből fakadóan a kérelmező álláspontja szerint az ábrás védjegye szóelemeinek folyamatos használatával megvalósult a Vt. 18. § (4) bekezdés a) pontja szerinti jogfenntartó használat. Kifejtette továbbá, hogy a támadott ábrás védjegy lajstromozott formában történő használatát a kérelmező termékeinek magyarországi forgalmazója - a cég Kft. - valósította meg a vele kötött szerződés alapján, melyet nyilatkozatához csatolt. Hivatkozása szerint e használat a kérelmező részéről történő használatnak minősül a Vt. 18. § (5) bekezdése értelmében, melynek eredményeként a cég Kft. általi forgalmazás szabályszerű védjegyhasználatként értelmezhető a Vt. 18. § (3) bekezdése alapján. Kifejtette, hogy védjegyét nem csak reklámanyagokon, hanem termékei csomagolásán is elhelyezte, amit a J/5 számú melléklettel szemléltetett. Hangsúlyozta, hogy a védjegy domináns szóelemének nem vitás használata önmagában is kizárja a használat hiánya miatti megszűnés megállapítását.

[5] A Hivatal tárgyi határozatával a védjegy oltalmának megszűnését állapította meg 2018. augusztus 31. napjára visszaható hatállyal, és 250.000 forint eljárési költség megfizetésére kötelezte a kérelmezőt. A releváns időszakot - a kérelmezett kérelmének következtében, amelyben a kérelem benyújtásának napjára, azaz 2018. augusztus 31-re visszaható hatállyal kérte az oltalom megszűnésének megállapítását - a 2013. augusztus 31. és 2018. augusztus 31. napja közötti 5 éves időszakban állapította meg.

[6] A Hivatal egyenként vizsgálta meg a kérelmező által felajánlott bizonyítékokat. A J/5 szám alatt csatolt szállítási és forgalmazási keretszerződés és a cég honlapjáról készült J/3 szám alatt csatolt képernyőfelvételek alapján megállapította, hogy az árujegyzékben szereplő árukkal összefüggésben megjelent a védjegy a cég honlapján a vizsgált időszakban. Rögzítette azonban, hogy a J/4 szám alatt csatolt, a honlap látogatottsági adatairól készült kimutatás alapján nem lehetett megállapítani, hogy a konkrét terméket hány fogyasztó tekintette meg. A kérelmező nem támasztotta alá értékesítési számlákkal sem azt, hogy a vizsgált időszakban ténylegesen hány darab védjeggyel ellátott termék került értékesítésre a cég felé, sem azt, hogy termékei milyen mennyiségben jutottak el a fogyasztóhoz. A J/5 szám alatt csatolt termékcsomagolásokról - azok szavatossági idejének lejártá alapján - visszakövetkeztetve a Hivatal azt állapította meg, hogy azok legyártására a vizsgált ötéves időszakon belül került sor. A J/6 szám alatti termékcsomagolás fényképe, valamint az azok megrendeléséről szóló e-mail és számlák alapján azonban a Hivatal álláspontja szerint mindössze azt lehetett megállapítani, hogy a kérelmező egyes termékei csomagolásán a támadott védjegyet elhelyezte, arra vonatkozóan azonban nem lehetett következtetést levonni, hogy hány darab védjeggyel ellátott termék került értékesítésre a végfogyasztók részére. Ezáltal nem derült ki, hogy ténylegesen hány fogyasztó ismerhette meg a támadott védjegyet a jogosult termékével összefüggésben. A Hivatal arra következtetett, hogy a csatolt bizonyítékok nem alkalmasak a védjegy fenti időszakban megvalósított használatának igazolására. Az előterjesztett bizonyítékok a szóelemek tényleges használatát nem támasztották alá, emellett az ábrás védjegy esetében a domináns szóelemekhez kapcsolódó ábrás elemek a megkülönböztető képességet érintő, azt jelentősen fokozó elemek, így önmagában a szóelem használata nem tekinthető a védjegy jogfenntartó használatának.

[7] Mindezek alapján a Hivatal megállapította, hogy a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem megalapozott volt, ezért a védjegy oltalmának megszűnését a kérelem benyújtásának napjára - 2018. augusztus 31-re - visszaható hatállyal megállapította.

[8] A kérelmező megváltoztatás iránti kérelmében a hivatali határozat megváltoztatását és a kérelmezett használat hiánya miatti megszűnés megállapítására irányuló kérelmének elutasítását kérte.

[9] Arra hivatkozott, hogy a cég Kft. honlapjának látogatottságáról készült J/4 számú kimutatás bizonyítja, hogy a releváns időszakban több, mint 25 ezres látogatottsága volt az oldalnak. Álláspontja szerint ezzel a dokumentummal igazolta a védjegynek a reklámozásban történt jelentős volumenű, tényleges használatát, valamint azt, hogy a vizsgált időszakban hány darab védjeggyel ellátott termék került értékesítésre a cég, illetve a fogyasztók felé. Előadása szerint a releváns időszakban több, mint 350.000 db ORRSZI PORSZI terméket értékesített a cég-nek, amely a támadott védjegy reklámozás során történő használatát igazolja, ezen túlmutató bizonyítási kötelezettség pedig a kérelmezőt nem terhelte.

[10] A kérelmezett a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Ismételten arra hivatkozott, hogy a kérelmező a kezdeti ábrás megjelölését 2012-ben megváltoztatta, elhagyva az ormányos állatfigurát és szívecskés betűtípust, azaz a tárgybeli védjegy használatával felhagyott. Álláspontja szerint a kérelmező nem igazolta a tényleges használatot, hogy az miként, ki által és milyen formában jutott el a végfelhasználókhoz.

[11] Az elsőfokú bíróság végzésével a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M08.../106. számú határozatát megváltoztatta és a kérelmezett védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmét elutasította. Akként rendelkezett továbbá, hogy a kérelmezett 304.800 forint, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban felmerült, továbbá 190.500 forint az elsőfokú eljárásban felmerült költséget köteles 15 nap alatt a kérelmezőnek megfizetni. Határozatát a Vt. 18. §-ának (1)-(3) bekezdésére, valamint 30. § (1) bekezdés d) pontjára alapította.

[12] Álláspontja szerint a Hivatal kellően feltárt tényállás alapján, azonban végkövetkeztetésében téves határozatot hozott. Kifejtette, hogy a „tényleges használat” fogalmát az Európai Bíróság a C-40/01. számú Ansul-ügyben értelmezte. Ismertette, hogy az ítélet szerint tényleges használat alatt olyan használatot kell érteni, amelyik nem szimbolikus, valamint nem csupán abból a célból történik, hogy a védjegy által biztosított jogokat fenntartsa. Olyan használat szükséges tehát, amely megfelel a védjegy alapvető funkciójának, nevezetesen, hogy a fogyasztó, vagy végső felhasználó számára garantálja egy áru, vagy szolgáltatás eredetének azonosságát, ezáltal lehetővé téve számára, hogy ezt az árut, vagy szolgáltatást az összetévesztés veszélye nélkül egyéb eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse. A védjegy használatának olyan áruk és szolgáltatások tekintetében kell megtörténnie, amelyeket már forgalmaznak, vagy amelyek forgalmazását a vevők megszerzése céljából - különösen reklámkampányokban - készítik elő, és amely forgalmazás a közvetlen jövőben várható.

[13] A törvényszék utalt az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a Vt. 18. §-ában megkívánt tényleges használat akkor valósul meg, ha a védjegyet alapvető funkciójának megfelelően - tehát azon áruk és szolgáltatások eredetének azonosítása céljából - használják, melyekre lajstromozták, mégpedig annak érdekében, hogy ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában értékesítési piacot teremtsen és őrizzen meg. Nem tartozik ide azonban az olyan szimbolikus használat, amelynek kizárólagos célja a védjegyhez fűződő jogok fenntartása. Az elsőfokú bíróság felhívta a C-416/04 számú Vitafruit- ügy 70. pontjában foglaltakat, amely szerint a védjegy tényleges használatának mérlegelése során figyelembe kell venni minden olyan tényt és körülményt, amelynek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e, különösen az érintett gazdasági szektorban az olyan igazoltnak tekintendő használatokat, amelyek feladata megteremteni és fenntartani a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára a piaci részesedést, az áruk és szolgáltatások természetét, a piac jellegzetességeit, a védjegy használatának mértékét és gyakoriságát.

[14] A törvényszék megállapította, hogy a Hivatal e joggyakorlattal ellentétesen, indokolatlan elvárásokat támasztva döntött a tényleges használat kérdéséről. Kifejtette, hogy a Vt. 18. § (1) bekezdése tekintetében a védjegyjogosult törekvései vizsgálándók, és nem az, hogy e védjegyhasználat ténylegesen mennyiben ért célt a fogyasztók körében. Rögzítette, hogy nem tekinthető csupán szimbolikus használatnak az, amely alkalmas arra, hogy a kérelmező számára piaci részesedést tartson fenn, mely tény bizonyításán túl más körülmények bizonyítása nem szükséges. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis nem képezi vizsgálat tárgyát, hogy az egyébként meggyőzően dokumentált védjegyhasználat mennyi fogyasztót ért el, a releváns fogyasztók mely részéhez jutott el, és a védjegy alatt mennyi terméket értékesítettek.

[15] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Hivatal számára sem volt kétséges, hogy a kérelmező orrszívó termékeivel a piacon jelen volt a vizsgált időszakban, amit a Hivatal helyesen határozott meg 2013. augusztus 31. és 2018. augusztus 31. napja között. Kifejtette, hogy bár a kérelmező 2013. évben kétségtelenül arculatváltást hajtott végre és termékei csomagolását újragondolta, melynek nyomán az „ORRSZI PORSZI” megjelölést a tárgybeli védjegyétől eltérő grafikai szerkesztettséggel használta tovább, azonban egy ideig a terméken még a védjegyet is feltüntette. Az ezt igazoló honlapkivonatokat és képernyőfelvételeket pedig a Vt. 18. § (1) bekezdésének megfelelő tényleges használatot bizonyítják. Annak nem kellett jelentőséget tulajdonítani az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, hogy e honlapoknak mekkora volt a látogatottsága, hány fogyasztó láthatta. Megjegyezte mindazonáltal, hogy a Hivatal iratellenesen rögzítette, hogy erre az adatra nem ajánlott fel bizonyítást a kérelmező, mert a J/3/1 jelű melléklettel bemutatott „/orrszi-porszi-hu” aloldalának látogatottsági adatai megtalálhatóak, mely szerint több, mint 25.000-es látogatottsága volt az oldalnak a releváns időszakban. E mérték nyilvánvalóan meghalad egy olyan szimbolikus megjelöléshasználatot, amelynek egyedüli célja a védjegyhez fűződő jogok puszta fenntartása.

[16] Abban egyetértett az elsőfokú bíróság a Hivatallal, hogy az „ORRSZI PORSZI” szóelemek feltüntetése nem lehet elegendő a színes ábrás védjegy használatának meggyőző tanúsítására, azonban megállapította, hogy a szóelemeken túl az ábrás megjelölés is szerepel a dobozokon és az interneten is a kérelmező termékeit forgalmazó cég honlapján. Hangsúlyozta, hogy a forgalmazóval kötött szerződés 2. számú melléklete nyomán e forgalmazó által végzett forgalmazás a kérelmező védjegyhasználatként értékelhető a Vt. 18. §-ának (3) bekezdése szerint, azt a kérelmezetti ellenvetést pedig, hogy a kérdéses honlapon nem működött webshop, a reklámozás szempontjából nem találta relevánsnak.

[17] A kifejtettek következtében a törvényszék akként foglalt állást, hogy a csatolt bizonyítékok, csomagolások, honlapon való megjelenések alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a védjegyet a releváns időszakban ténylegesen használta a kérelmező. Erre tekintettel a törvényszék a Hivatal határozatát - az eljárási költségre is kiterjedően - a Vt. 91. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmet elutasította.

[18] A határozattal szemben a kérelmezett nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú végzés megváltoztatását és a védjegy oltalmának a Hivatal M08.../106. sorszámu határozatában foglaltak szerinti - 2018. augusztus 31. napjára visszaható hatályú - törlését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi jogból helytelen következtetéseket vont le, így a végzés megváltoztatásának van helye a Pp. 369. § (3)-(4) bekezdése alapján. A fellebbezés álláspontja szerint a Hivatal helyesen állapította meg, hogy a kérelmezett (a továbbiakban a helyes eljárási pozícióban feltüntetve: kérelmező) nem támasztotta alá értékesítési számlákkal, hogy a vizsgált időszakban ténylegesen hány darab védjeggyel ellátott termék került értékesítésre a cég felé, sem pedig azt, hogy a kérelmező termékei milyen mennyiségben jutottak el a fogyasztókhoz. Leegyszerűsítve csak annyit állapított meg a törvényszék, hogy a kérelmező a jelen eljárás tárgyát képező védjegyet egy ideig a termékein még szerepeltette.

[19] Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a joggyakorlat szerint a honlapon feltüntetett védjegy pusztá jelenléte önmagában nem elegendő a tényleges használat igazolásához, kivéve, ha a honlap feltünteteti a használat helyét, idejét és mértékét. A J/2 és J/3 számú mellékletek alatt becsatolt weboldalak nem képesek önmagukban a védjegy bizonyos áruval kapcsolatos használatának az igazolására, mivel ahhoz a kérelmező nem nyújtott be kiegészítő információt arra vonatkozóan, hogy az érintett fogyasztók valóban látogatták-e a honlapot. A csatolt weboldal-kivonatokat nem a kérelmezőhöz, hanem a cég-hez kötődnek, aki a gyógyszerforgalmazás piacán a vizsgált időszakban kereskedelmi ügynökként tevékenykedett, azaz közvetlenül a végfogyasztók felé értékesítési tevékenységet nem végzett.

[20] A fellebbezés utalt az európai uniós védjegyjogi gyakorlatra, amely szerint reklámozási tevékenység kizárólag abban az esetben támaszthatja alá a használatot, ha az az áruk és szolgáltatások forgalmazásával együtt párhuzamosan folyik és mindkét tevékenységet a jogosult hitelt érdemlően igazolja. Előadta, hogy a kérelmező nem csatolta egyidejűleg a végfogyasztók részére az értékesítés után kiállított számlákat, amelyek a tényleges eladást bizonyíthatnák. A J/2-J/3 számú mellékletek alatt csatolt weboldal kivonatokat nem mindegyikén szerepel maga a termékcsomagolás, így azokból meg sem állapítható, hogy a kérelmezői termékeken valóban megjelent-e a vizsgált időszakban a tárgybéli védjegy. A törvényszék tehát okszerűtlenül és iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmező védjegye termékein egy bizonyos ideig megjelent és a weboldalakon keresztül a termék a potenciális végfogyasztókhoz eljutott.

[21] Ismételten hangsúlyozta a kérelmezett a fellebbezésében, hogy a kérelmező 2012. évtől kezdődően teljesen felhagyott a tárgybéli védjegyének használatával, a cég honlapjára azonban díszítő jelleggel kis méretben felhelyezte a támadott védjegyet, arra tekintettel, hogy jogszabályellenesen fenntartsa az egyébként ténylegesen már nem használt védjegyét és élvezze az abból fakadó kizárólagos jogokat. Ezt álláspontja szerint igazolta a Hivatal előtt a szóbeli tárgyaláson felmutatott olyan kérelmezői csomagolás-designokkal, amelyek különböző évekből származtak, és amelyeken a tárgybéli színes ábrás védjegy a csomagolás jobb oldalán nem szerepelt.

[22] A kérelmező észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

[23] A fellebbezés nem alapos.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait teljeskörűen osztotta, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú végzés helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza, illetve azokhoz a következőket fűzi.

[25] A Vt. 30. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegyjogosult a védjegy tényleges használatát elmulasztotta (18. §, 34. §), a megszűnés megállapítására irányuló eljárás megindításának napjára, vagy - ha ez korábbi - az ütköző későbbi védjegybejelentés elsőbbségének napjára visszaható hatállyal.

[26] A Vt. 18. § (1) bekezdése szerint ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket (Vt. 4. § (3) bekezdés, 5. § (2) bekezdés b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bekezdés a) pont, 34. §, 61/E §, 73. § (2) bekezdés), kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

[27] A Vt. 34. § (1) bekezdése szerint a védjegyoltalom a használat hiánya miatt teljeskörűen, vagy az árujegyzékben meghatározott egyes áruk, vagy szolgáltatások tekintetében részlegesen szűnik meg, attól függően, hogy a védjegyhasználat elmulasztása az árujegyzék egészét, vagy csak az abban meghatározott áruk, vagy szolgáltatások egy részét érinti.

[28] A kérelmezett által kezdeményezett jelen ügyben tehát azt kellett megítélni a Vt. 18. §-a és 30. § (1) bekezdés d) pontja alapján, hogy megállapítható-e a védjegyoltalom megszűnése a védjegy tényleges használatának elmulasztása miatt. A védjegyjogosultnak az eljárásban azt kellett bizonyítania, hogy a támadott védjegyet az árujegyzékben felsorolt áruk és szolgáltatások vonatkozásában a releváns időszakban - a kérelem előterjesztését megelőző öt évben - ténylegesen használta, illetve, hogy ez a használat nem olyan volt, ami kizárólag a jogosultság megtartását, tehát azt célozta, hogy a védjegy ne szűnjön meg.

[29] Az ítéltábla egyetértett a kérelmezővel abban, hogy a Vt. idézett rendelkezései mást nem kívánnak meg a használattal szemben, csak azt, hogy az a fogyasztók

számára érzékelhető, azaz tényleges legyen, vagyis annak igazolását, hogy a vásárló a különböző értékesítési helyeken bizonyosan találkozhatott a védjeggyel.

[30] Az elsőfokú bíróság a becsatolt bizonyítékok alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az árujegyzékbe tartozó áruk körében a védjegy tényleges kereskedelmi használata igazolást nyert. A feltárt okiratokkal a kérelmező kellően alátámasztotta az oltalom fenntartását megalapozó tényleges védjegyhasználatot. A fellebbezés alappal hivatkozott arra, hogy az Európai Bíróság az Ansul-ügyben határozta meg azokat a szempontokat, amelyek segíthetnek a tényleges használat értékelése során, azonban, - ahogy ezt az ítéltábla korábbi határozataiban már kifejtette - ezeknek a kritériumoknak nem kell maradéktalanul megvalósulniuk, hanem a nemzeti bíróságnak minden esetben az adott tényállás alapján egyedileg kell megítélni, hogy történt-e ilyen használat.

[31] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság végzésében, hogy a csatolt bizonyítékokból az volt megállapítható, hogy a kérdéses ötéves időszakban - 2013. július 1. és 2018. július 1. között - a támadott színes ábrás védjegy a lajstromozott formában folyamatosan feltüntetésre került a forgalmazó cég Kft. weboldalán. A cég Kft. a kérelmezővel kötött szerződés alapján, a tőle származó engedély birtokában valósította meg a forgalmazást, mely használat a Vt. 18. § (5) bekezdése alapján a védjegyjogosult részéről történő használatnak minősül.

[32] A védjegy reklámozásban történő használata a Vt. 12. § (3) bekezdés e) pontja szerinti védjegyhasználati mód, és annak éveken át tartó megvalósulása tényleges jogfenntartó használatot jelent.

[33] Emellett az is megállapítható volt a csatolt bizonyítékok alapján, hogy a kérdéses ötéves időszakban az ORRSZI PORSZI színes ábrás védjegy elhelyezésre került a termékcsalád tagjainak csomagolásán is. A védjegy csomagolóanyagokon történt elhelyezését a J/5 jelű mellékletek igazolják, annak a ténynek pedig, hogy a védjegy nem a termék előlapján, hanem annak oldallapján került elhelyezésre nincs ügydöntő jelentősége, tekintettel arra, hogy az adott terméket a vásárlók kellő körültekintéssel választják ki, melynek során az oldallapjain, illetve a hátlapján szereplő információkat is tanulmányozzák.

[34] Helyesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy a J/3/1 számú melléklettel bemutatott látogatottsági adatok szerint a weboldal látogatottsága több, mint 25.000-es volt a releváns időszakban, mely mérték nyilvánvalóan meghaladja a szimbolikus megjelöléshasználatot.

[35] Mindezek alapján megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor a Hivatal határozatát – arra alapítva, hogy a csatolt bizonyítékok, csomagolások, honlapon

való megjelenések alapján kétséget kizáróan megállapítható a védjegy releváns időszakban történő tényleges használata - megváltoztatta.

[36] A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 93. §-a és a Pp. 389. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezettet a Vt. 93. §-án keresztül érvényesülő Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a kérelmező oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a csatolt megbízási szerződés és a meghallgatáson előterjesztett munkaidő felszámítás - 30.000 forint + áfa óradíj és 4 órai tevékenység figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2022. június 9.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.
bíró